ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Διεύθυνση: Σταδίου 51
(Β΄ όροφος—Γραφείο 10)
105 59 ΑΘΗΝΑ — 3214.871
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1988
Αριθμ. Φύλλου 33 — Δρχ. 20

Το Οινοχώρι

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ»

ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ

Τιμήθηκαν οι πρεσβύτες του χωριού μας

Η θρησκευτική, πνευματική και πολιτιστική Αυγουστιάτικη γιορτή του χωριού μας έγινε δύο χρονών. Μια γιορτή λαμπρή, που, με την καινούργια της δομή και γεύση, μπορεί να διεκδικήσει μια συνέχεια, στις γιορταστικές μέρες του παλιού καλού καιρού όταν τα ορεινά χωριά μας πλημμύριζαν από ζωή χαράς και δημιουργίας.

Μια γιορτή χαράς στο καλοκαιριάτικο σκηνικό που στήνουν οι καταπράσινες ομορφοπλαγιές της Γκιώνας και της Οίτης και οι γραφικές σκόρπιες κατοικίες, μέσα στα δροσερά, καρπερά περιβόλια.

Φύση και άνθρωποι έδωκαν μια ξεχωριστή γιορταστική ομορφιά στη γραφική αυτή γωνιά της Ρούμελης. Κόσμος πολύς. Γέμισε η Εκκλησιά. Πλημμύρισε η πλατεία, χρώματα, γέλια, χαρούμενα πρόσωπα.

Ιδιαίτερη στιγμή της ημέρας η συνεστίαση των γερόντων του χωριού. Σ' ένα πλούσιο τραπέζι, κάτω από τα πλατύφυλλα δροσερά πλατάνια και τον αντίλαλο δημοτικών σκοπών, τιμήθηκαν αυτοί που σ' αυτό τον ιερό τόπο πάλεψαν με τη φύση, ζύμωσαν με ιδρώτα την καρπερή γη κι ανέθρεψαν τις γενιές που σήμερα, δημιουργούν και οικοδομούν το αύριο του χωριού μας. Μια ελάχιστη αναγνώριση και μια γέφυρα άρηκτης σύνδεσης του χθες με το σήμερα.

Μια γιορτή που ζητά συνέχεια. Συνέχεια με την επιδίωξη, κάθε φορά, του καλύτερου. Ό,τι περισσότερο και καλύτερο μπορεί να γίνει θ' αποτελεί τη διαρκή φροντίδα, που θα βγαίνει μέσα από τη συνεργασία όλων των παραγόντων του χωριού μας. Οι ομιλίες, της ημέρας, από τον τ. Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας κ. Σπ. Πολίτη και του τ. Διευθυντή της ΑΤΕ κ. Γεώργιο Πουρνάρα, που δημοσιεύονται σε άλλες στήλες, αποτελούν ένα κομμάτι της γιορτής μας.

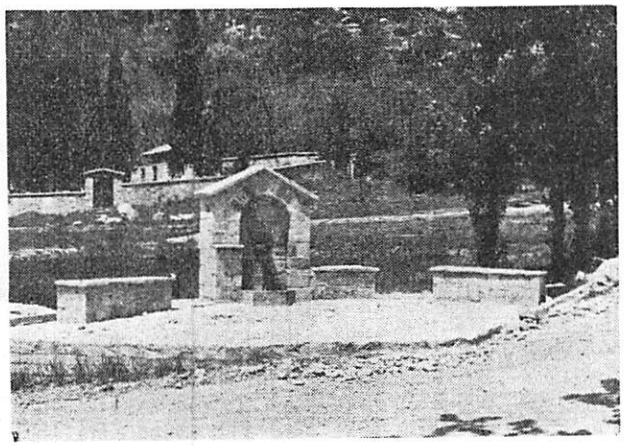

Η παραδοσιακή πέτρινη βρύση, κοντά στην πλατεία του χωριού μας, που έφτιαξε ο «Σύλλογος Οινοχωριτών Παρνασσίδας».

■ Το Δ.Σ. του Συλλόγου Οινοχωριτών εύχεται χαρούμενο και ευτυχισμένο το 1988.

ΤΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑ

Η Πρωτοβουλία για το συνέδριο «Ανάπτυξη της Ορεινής Παρνασσίδας» που έγινε στο Μαυρολιθάρι, την 21.8.87, αποτέλεσε μια αξιέπαινη πρωτοβουλία. Τα όσα ειπώθηκαν, από τους εκπροσώπους κοινοτήτων και Συλλόγων, ρεαλιστικά και χρήσιμα. Η διαπίστωση γενική: Εγκατάλειψη από την Πολιτεία. Λεηλασία και μετανάστευση του φυσικού πλούτου. Ερήμωση και υποβάθμιση των πάντων σ' αυτή την περιοχή.

Οι προτάσεις και τα συμπεράσματα πρέπει ν' αξιολογηθούν. Ν' ακολουθήσουν οι αποφάσεις και να δοθούν τα μέσα για την υλοποίηση όσων είναι εφικτά και αναπτυξιακά.

Ανεξάρτητα από τις οργανωτικές αδυναμίες και τα κενά των εισηγήσεων, η προσφορά του συνεδρίου θετική. Το συνέδριο πρέπει να βρει τη συνέχεια. Η πληρέστερη οργάνωση είναι θέμα καλής θέλησης. Ο έλεγχος πάνω στα όσα έγιναν ή δεν έγιναν και οι νέες ιδέες και προτάσεις ,θα προκύψουν από τη διαχρονική συνέχεια στην πρωτοβουλία.

Ο Σύλλογός μας είναι υπέρμαχος της ευρύτερης συνεργασίας. Χρόνια τώρα προβάλλει την εγκατάλειψη και υποβάθμιση της Ορεινής Παρνασσίδας και προτείνει μέτρα και μέσα για την αναπτυξιακή της αναβάθμιση, μέσα από τις δυνατότητες που υπάρχουν.

Η Εφημερίδα μας συγχαίρει τους οργανωτές και ελπίζει στη συνέχιση της πρωτοβουλίας, με τη συμμετοχή όλων των παραγόντων της περιοχής.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ Συμβούλιο, υπέβαλε στη Νομαρχία Φωκίδας το επενδυτικό πρόγραμμα εκτέλεσης έργων στο χωριό για το έτος 1988. Περιλαμβάνει την επισκευή του υδραγωγείου και την αντικατάσταση και επέκταση του δικτύου ύδρευσης, την Τσιμεντόστρωση των εισόδων του χωριού και κοινοτικών δρόμων, την κατασκευή τσιμενταυλάκων, τον εκσυγχρονισμό και επέκταση του δικτύου κοινοτικού φωτισμού και την ασφαλτόστρωση του δρόμου Καστελλίων — Οινοχωρίου — Σκληθρου — Καλοσκοπής. Σημειώνουμε ότι το 1986 και 1987 δεν χρηματοδοτήθηκε κανένα κοινοτικό έργο. Για το φετινό όμως πρόγραμμα ελπίζουμε πως θα υπάρξει κατανόηση από τις αρμόδιες Νομαρχιακές Υπηρεσίες.

★☆★

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ Φωκίδας κ. Τσίκας και ο Διοικητής της 4ης ΜΟΜΑ κ. Παναγόπουλος ανταποκρίθηκαν θετικά στο αίτημα της Κοινότητάς μας για την βελτίωση των κοινοτικών δρόμων που είναι είσοδοι - έξοδοι του χωριού προς Άμφισσα, Ορεινή Παρνασσίδα, Λαμία και Άγιο Βασίλειο. Τους εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας.

★☆★

ΜΕ ΔΑΠΑΝΗ της κοινότητας κατασκευάστηκε τοιχοποιία για τη στήριξη του κοινοτικού δρόμου κατά μήκος του Νεκροταφείου.

★☆★

Ο ΝΕΟΣ Νομάρχης της Φωκίδας κ. Λάμπρος Τσίκας, επιδεικνύει έντονη υπηρεσιακή δραστηριότητα για την επίλυση των πάμπολλων προβλημάτων του Νομού. Η προβληματικότητα αυτή του Νομού και ο κίνδυνος ερήμωσης των εδαφικών περιοχών, τον απασχολούν ιδιαίτερα και καταβάλλει προσπάθειες να προωθηθούν θαρραλέες πρωτοβουλίες για μεγάλες κοινωνικές και αναπτυξιακές επενδύσεις. Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο του για το καλό της Φωκίδας και των κατοίκων της.

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΑΔΗΣ και η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΟΥΧΛΙΑΝΙΤΗ, παντρεύτηκαν τον περασμένο Οκτώβρη στην εκκλησία Ζωοδόχο Πηγή της Καλογρέζας. Τους ευχόμαστε ευτυχισμένη και χαρούμενη την καινούργια ζωή.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Γεώργιος Δημητρίου, βάπτισε την κορούλα του, η οποία ονομάστηκε ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ. «Να ζήσει σαν τα ψηλά βουνά».

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΜΑΚΡΗΣ, πέτυχε στις πανελλήνιες εξετάσεις και εγγράφτηκε ως φοιτητής στο Τμήμα Χημικών τού Πανεπιστημίου Πατρών. Του ευχόμαστε καλή πρόοδο.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

★ Η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ - ΛΕΖΑ, δικηγόρος, πέτυχε σε διαγωνισμό και διορίστηκε δικαστής στο Διοικητικό Δικαστήριο Αθηνών.

★ Η ΤΕΝΙΑ Γ. ΡΟΥΛΙΑ, πρώτευσε σε διαγωνισμό και διορίστηκε σαν υπάλληλος στο Υφυπουργείο Νέας Γενιάς.

★ Η ΔΙΑΜΑΝΤΩ Π. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, πτυχιούχος της Νομικής, πέτυχε στο διαγωνισμό προσλήψεως μεταφραστών του ΟΤΕ.

Συγχαρητήρια σε όλους και καλή σταδιοδρομία.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Διευθυντής της Εφορίας Σπάρτης, μετατέθηκε στην Εφορία Ανωνύμων Εταιρειών Αθηνών.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

★ Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, τελείωσε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και πήρε το πτυχίο Πολιτικού Μηχανικού.

★ Η ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑ Ι. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής Αθηνών και ήδη ασκείται ως δικηγόρος.

★ Η ΝΙΚΗ ΑΘ. ΡΟΥΛΙΑ, επίσης πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής και ασκείται ως δικηγόρος.

Αισθανόμαστε υπερήφανοι για τους Οινοχωρίτες νέους επιστήμονες. Τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ – ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

	ΔΡΧ.
Κούλα Κ. Κασδή	1.000
Μαγδαληνή Μπαλωμένου	1.000
Ιωάν. Σταθόπουλος (Κωσταλέξι)	2.000
Εθνική Τράπεζα	15.000
«Βωξίτσι Παρνασσού»	30.000

ΥΠΕΡ Ι. ΝΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Ιερού Ναού της Παναγίας πρόσφεραν οι κάτωθι τα εξής ποσά:

	ΔΡΧ.
Κούλα Κ. Κασδή	1.000
Δημ. Ι. Κοτσιμπός	3.000
Βασίλειος Πλατανιάς	1.000
Κυριακούλα Παρηγόρη	1.000
Δημ. Αποστολόπουλος	5.000

Στη μνήμη του ΑΛΕΞΙΟΥ Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, πρόσφεραν υπέρ του Ιερού Ναού της Παναγίας οι κάτωθι τα εξής ποσά:

	ΔΡΧ.
Μαργαρίτα Παπαπαναγιώτου	15.000
Παναγιώτης Κ. Παπαπαναγιώτου	5.000
Πολεμικό Μουσείο	10.000
Δημήτριος Ρούλιας	10.000
Γεώργιος Πουρνάρας	5.000

Στη μνήμη της ΒΑΓΓΕΛΙΑΣ Γ. ΜΑΚΡΗ, πρόφερε υπέρ του Ιερού Ναού της Παναγίας ο:

Δημήτριος Απ. Ρούλιας	5.000

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ο Κώστας Απ. Ρούλιας, πρόσφερε υπέρ της Κοινότητος για εκτέλεση έργων: 1) Στη μνήμη του Αλεξίου Κ. Παπαπαναγιώτου 10.000 δρχ. και 2) Στη μνήμη της Βαγγελίας Γ. Μακρή 3.000 δρχ.

Η ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ

Η κλήρωση της λαχειοφόρου αγοράς του Συλλόγου έγινε την 22.11.1987, στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου του χωριού μας. Η κλήρωση έγινε από την αρμόδια Επιτροπή παρουσία και μεγάλου αριθμού κατοίκων.

Οι αριθμοί που κληρώθηκαν και οι τυχεροί είναι:

1. Αριθμός 306. Τυχερός ο κ. Μετσοβίτης. Κέρδισε το ηλεκτρικό πλυντήριο πιάτων.

2. Αριθμός 405. Τυχερός ο κ. Αθανάσιος Δ. Παπαπαναγιώτου. Κέρδισε το ηλεκτρικό πλυντήριο ρούχων.

Ο Σύλλογος εκφράζει τις ευχαριστίες του σ' όλους όσους ενίσχυσαν την λαχειοφόρο αγορά του.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ο Αλέκος έφυγε. Υπέκυψε στην ανθρώπινη μοίρα. Μοίρα πανανθρώπινη και αιώνια που μας θέλει όλους περαστικούς από τα γήινα. Πάλεψε παλληκαρήσια. Έδωκε τη μάχη στου χάροντα τ' αλώνι, αλλά νικήθηκε όπως όλοι οι θνητοί.

Ο Αλέκος ήταν πάντα ένα καλοκάγαθο παιδί. Πλούσιος, σε χιούμορ, πνευματική ακτινοβολία και ανθρωπιά. Άνθρωπος της καλής παρέας. Ανεκτίμητος φίλος. Εραστής του χωριού μας.

Σπούδασε εκπαιδευτικός, υπηρέτησε την εκπαίδευση με αγάπη για να μεταταγεί στη Ναυτική Εκπαίδευση όπου έδωσε δείγματα λαμπρού πνευματικού εκπαιδευτικού και θερμού πατριώτη.

Μας εγκατέλειψε πολύ νωρίς. Το χωριό μας έγινε φτωχότερο. Ο φίλοι του έχασαν τον καλόκαρδο της παρέας. Γέμιζε τις παρέες με το γέλιο και τη χαρά. Εμείς, που από μικρά παιδιά, περπατήσαμε μαζί του στους αυλόγυρους του χωριού, τις πλατείες, τα σοκάκια, τους λιβαδότοπους, τ' αλώνια και τα περβόλια του, σε μας που περάσαμε μαζί στιγμές δοκιμασίας και αγωνίας, στα δύσκολα κατοχικά χρόνια, χάσαμε το δυνασαπλήρωτο φίλο και συγχωριανό.

Η μνήμη του θα μείνει για μας πάντα ζωντανή. Η σκιά του θα φτερουγίζει στα ριζά και τις ομερφοπλαγιές του χωριού μας, εκεί ψηλά στον Αϊσπυρίδωνα, τον Αϊλιά και παρακάτω στην Αγία Παρασκευή, τον Αϊδημήτρη, παντού όπου περπάτησε κι αγωνίστηκε με λεβεντιά.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

*

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ Β. ΡΟΥΛΙΑ

Μια αρχοντική κυρά του χωριού μας, η Γιαννίτσα Β. Ρούλια, δεν είναι πια κοντά μας. Ακολούθησε το δρόμο όλων των θνητών. Αγωνίστηκε, δημιούργησε, χάρηκε, δοκιμάστηκε, κι έφυγε στο τέλος από τη ζωή. Μοίρα πανανθρώπινη. Ένα δρομολόγιο κοινό για όλους.

Ο χρόνος και η στιγμή του τέλους δεν είναι ανθρώπινη επιλογή. Οι μοίρες, κόρες της νύχτας, όπως τις ήθελαν οι παλιοί, κλώθουν, κατευθύνουν και κόβουν το νήμο της ζωής. Η επιλογή είναι δική τους. Εμείς ακολουθούμε.

Η γελαστή κυρά, με πλούσια την καλωσύνη, στέριωσε κι ανέθρεψε μια ζηλευτή οικογένεια. Παιδιά, εγγόνια, ένα κόσμο της αρετής και της δημιουργίας.

Σήμερα αναπαύεται στο αιώνιο κοιμητήριο του χωριού μας. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ

«ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΣΩΤΗΡΑΣ»

ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΗ ΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ο Μπάμπης Στοφόρος, με την εργασία του αυτή, επιβεβαιώνει τον ταλαντούχο πνευματικό εργάτη. Η τραγωδία «Προμηθέας Σωτήρας» μεταφέρει, με ξεχωριστή επιτυχία, το πεζό απόμακρο οδοιπορικό της ανθρώπινης εξέλιξης, μέσα από αυτό το οποίο αποκαλούμε αγροτική επανάσταση, στον ποιητικό χώρο.

Μια εργασία γλαφυρή με τραγική την εικονογράφηση της κοινωνικοοικονομικής αφετηρίας, που απομάκρυνε τον άνθρωπο από την επισιτιστική αβεβαιότητα και τον πλάνητα βίο και του πρόσφερε επάρκεια τροφής και πατρίδα, για να βρει το δρόμο της κυριαρχίας, πάνω στη γη.

Ένα βιβλίο με αναζητήσεις μέσα στο απέραντο βάθος του μυθικού χώρου, που γοητεύει με τους στοχασμούς του και τη φιλοσοφική του ροή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

*

Ιδιοκτήτης – Εκδότης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Σταδίου 51 – τηλ. 3214871

105 59 ΑΘΗΝΑ

*

Διευθυντής Συντάξεως

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ

Μενάνδρου 75 – Αθήνα

*

Τυπογραφείο:

Μ. Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑ

Αγησιλάου 18–20, Αθήνα

Τηλ. 5236835

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Η ΟΡΕΙΝΗ ΦΩΚΙΔΑ

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Γ. Β. ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Αιδεσιμώτατε,

Κύριοι εκπρόσωποι των δημοσίων αρχών,

Κύριοι εκρόσωποι των κοινοτήτων,

Αγαπητοὶ συγχωριανοὶ και φίλοι,

Απὸ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου σας καλωσορίζω στη σημερινὴ Αυγουστιάτικη γιορτὴ του χωριού μας. Η συμμετοχή σας σ' αυτὴ αποτελεὶ για όλους μας ιδιαίτερη χαρὰ και τιμὴ και γι' αυτὸ σας ευχαριστούμε. Η γιορτή μας σήμερα γίνεται δύο χρονὼν και ελπίζουμε, βελτιούμενη, να γίνει μια μόνιμη εκδήλωση στη γωνιὰ αυτὴ της Ρούμελης. Στη γωνιὰ αυτὴ της ορεινὴς Φωκίδας, που οι εξελίξεις την τοποθετούν, κοινωνικοοικονομικά, στις προβληματικὲς περιοχὲς του τόπου μας.

Οι δυσμενεὶς αυτὲς εξελίξεις αποτελοὺν και το ερέθισμα της σύντομης ομιλίας μου, που θα ακολουθήσει, με θέμα «ΟΡΕΙΝΗ ΦΩΚΙΔΑ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ». Μια συνοπτικὴ σκιαγράφιση των προβλημάτων των ξεχασμένων ορεινὼν περιοχὼν του τόπου μας και ιδιαίτερα της ορεινὴς Φωκίδας.

ΕΝΑ θέμα μεγάλο, που όλοι μας, αρμόδιοι και αναρμόδιοι, συζητάμε και κατανοούμε αλλὰ φαίνεται ότι δεν έφτασε ακόμα η μεγάλη ὡρα για τις σχεδιασμένες ριζικὲς λύσεις, που πιστεύουμε ότι μπορούν να δώσουν νέες προοπτικὲς και ελπίδες.

ΛΥΣΕΙΣ οριστικὲς δεν υπάρχουν. Υπάρχει ὁμως πάντα το καλὸ και το καλύτερο. Υπάρχει η κοινωνικὴ ανάγκη να συμβαδίζει με τον κοινωνικοοικονομικό σου περίγυρο.

Ο Ηράκλειτος μας λέγει «Τα πάντα ρει και ουδὲν μένει». Η θέση του αυτή, στις μέρες μας, βρίσκει τη μεγαλύτερη δικαίωση. Η πρόοδος της επιστήμης και της τεχνολογίας γκρεμίζουν διαρκὼς τις δομὲς της παραγωγὴς και της οικονομίας και διαφοροποιούν τον τρόπο ζωής.

Η σύγχρονη κοινωνικοοικονομικὴ ανάπτυξη των ορεινὼν περιοχὼν, είναι θέμα εθνικό. Μια χώρα σαν τη δική μας, της οποίας το 71% των εδαφὼν της αποτελοὺν ορεινὲς και ημιορεινὲς εκτάσεις δεν μπορεί, για πολὺ ακόμα καιρό, να μένει αδιάφορη για την ανάπτυξή τους χωρὶς δυσάρεστες κοινωνικές, οικονομικὲς και εθνικὲς επιπτώσεις.

Η ΟΡΕΙΝΗ Φωκίδα, ένα δείγμα εδαφικὴς περιοχής, ζει και αγωνιὰ στο περιθώριο της σύγχρονης ανάπτυξης. Μιλάμε για την ορεινὴ Φωκίδα αλλὰ με βάση την πεδινή της έκταση, που ανέρχεται μόλις στο 12%,

Είναι σαν να μιλάμε για όλη τη Φωκίδα. Μια περιοχὴ στις νότιες απολήξεις της ραχοκοκαλιὰς της Πίνδου και στο κέντρο της Ρούμελης που ενὼ μένει ξεχασμένη απὸ τα σύγχρονα προγράμματα περιφερειακὴς ανάπτυξης, τόσο τα εθνικὰ όσο και τα ΕΟΚΙΚΑ, απὸ την άλλη πλευρὰ λεηλατείται βάναυσα.

Ο ΒΩΞΙΤΗΣ απὸ τα σπλάχνα της Φωκικὴς γης, «μεταναστεύει», για αξιοποίηση, σ' άλλες περιοχές, για να μείνουν εδὼ οι τραυματικὲς πληγὲς απὸ τις επιφανειακὲς εξορύξεις που καταστρέφουν τη χλωρίδα και την πανίδα και αφήνουν την καρπερὴ γη νεκρή.

ΤΑ ΝΕΡΑ απὸ τις θεϊκὲς πηγὲς της Γκιώνας, των Βαρδουσίων και της Οίτης, που τροφοδοτοὺν το Μόρνο, κυλάνε κι αυτὰ μέσα απὸ τερατώδεις σήραγγες για να ξεδιψάσουν την Αττική, όταν, η μητρική τους γη, η Φωκίδα, παραμένει ένας διψασμένος ξερότοπος, στη μεγαλύτερή του έκταση.

Οι προοπτικὲς για το αύριο της ορεινὴς Φωκίδας, με τα αργὰ βήματα αραμπὰ που ακολουθοὺν οι αναπτυξιακὲς επενδύσεις, δεν είναι ενθαρρυντικές. Η ευθύνη γι' αυτό, των παραγόντων και των κατοίκων της Φωκίδας, είναι μεγάλη. Η ευθύνη της δικής μας γενιάς, που αν τίκρυσε το πρώτο φως στην περίμετρο του ομφαλοὺ της γης, ακόμα μεγαλύτερη. Θα κριθούμε ιστορικὰ για όσα παραλείψαμε να πράξουμε απ' αυτοὺς που θα μας ακολουθήσουν, στη διαχείριση αυτοὺ του τόπου.

Τα ιστορικὰ στοιχεία της Φωκίδας μας μιλάνε για ηρωικὲς εποχές, περασμένα μεγαλεία αλλὰ και πολλὲς δοκιμασίες. Το μυθικὸ και ιστορικὸ παρελθὸν απλώνεται στα βάθη χιλιετηρίδων. Ένα θρυλικὸ οδοιπορικὸ που μαρτυροὺν τα μνημεία, οι θρύλοι και οι παραδόσεις.

Η λιτὴ αυτὴ γωνιὰ γης φιλοξένησε θεοὺς και ημίθεους κι έμεινε στο πέρασμα των αιώνων εθνικὸ φυτώριο ανδρειωμένων και φωτισμένων ψυχών. Στο ελληνικὸ πάνθεο πρόσφερε ηρωικὲς μορφὲς καπεταναίων και αγωνιστὼν για την αποτίναξη του Τουρκικοὺ ζυγού, τους θρυλικοὺς Τσολιάδες στους αγώνες για την απελευθέρωση των σκλαβωμένων ελληνικὼν εδαφὼν και σεμνούς, ευφυεὶς και έντιμους δημιουργοὺς στα ειρηνικὰ έργα.

Χθες ακόμα, στα προ του πολέμου χρόνια, η ορεινὴ Φωκίδα παρουσίαζε σφρίγος απὸ ζωὴ και δημιουργία. Ο στρατοκόπος συναντούσε, στο κάθε του βήμα, δυναμικὴ την αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικὼν πηγὼν και δυναμικὴ την ανθρώπινη παρουσία. Μια οικονομία δομημένη στην αυτάρκεια, που με πολὺ δούλεψη και πολὺ το μόχθο πρόσφερε το γλυκὸ ψωμὶ του λιτοὺ βίου. Απουσίαζαν οι αμαξιτοὶ δρόμοι και τα μηχανοκίνητα μεταφορικὰ μέσα. Καραβάνια απὸ υποζύγια, μέσα απὸ πολυσχιδεὶς ημιονικοὺς δρόμους, μεταφέρουν προϊόντα και ταξιδιώτες. Τις γιορτινὲς μέρες, οι γραφικὲς πλατείες και οι απλοϊκοὶ καφενέδες, πλημμύριζαν απὸ τους αρχοντυμένους δουλευτὲς της γης. Στις ρούγες ροδομάγουλες κοπέλλες, λευκαμένες απὸ τα χρόνια κυρούλες και μεσόκοπες μανάδες γνέθουν, πλέκουν, σχολιάζουν την επικαιρότητα, σιγοτραγουδοὺν μελωδικοὺς σκοποὺς του τόπου κι ετοιμάζουν με χαρὰ και όνειρα πολλὰ τις καλότυχες προίκες.

Παντοὺ ζωὴ και δημιουργία. Κάτοικοι με ήρεμα πρόσωπα, γαλήνιοι και φιλόπονοι. Καρτερικοὶ και πάντα κοντὰ στο Θεό. Φιλόξενοι και φλογεροὶ συμπαραστάτες στους αναξιοπαθούντες.

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ απὸ το χθες γκρέμισε ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος. Κατοχή, πείνα, αντίσταση στον καταχτητή, λεηλασίες, πυρπολήσεις και η εμφύλια σύγκρουση, βρίσκουν την ορεινὴ Φωκίδα στο επίκεντρο των γεγονότων. Μια 10ετία κατοχὴς και συγκρούσεων. Ο απολογισμὸς τραγικός. Φτώχεια, ερείπια, χωριὰ ολόκληρα αποκαΐδια, ανθρώπινα θύματα πολλά, μίση που διχάζουν και συντηροὺν μια πολύχρονη αντιπαλότητα.

Η εμφυλιοπολεμικὴ περίοδος τραγικότερη. Οι κάτοικοι εγκαταλείπουν τις εστίες τους. Πρόσφυγες σε αστικὰ κέντρα και σε καμποχώρια αναζητοὺν στέγη και απασχόληση. Η ὡρα της Ειρήνης έφθασε χλωμή. Οι κάτοικοι της Ορεινὴς Φωκίδας θα βρεθοὺν σκόρπιοι, πυροπαθεὶς ή πολεμοπαθεὶς, σε κάθε γωνιὰ της ελληνικὴς γης. Αυτοὶ που έμειναν εδὼ ολίγοι. Σ' αυτὴ την κρίσιμη ὡρα της περισυλλογὴς και των αναζητήσεων προβληματίζονται για το σήμερα και το αύριο. Οι πολλοὶ και κυρίως οι νέοι θα βρεθοὺν πρόσφυγες στα νέα προάστια των αστικὼν κέντρων. Το βιομηχανικὸ μεροκάματο, η ιατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, η κοινωνικὴ ασφάλιση, το μικρὸ οικόπεδο που αγοράστηκε με πολλὲς θυσίες, τους δένουν με τη νέα τους πατρίδα. Πολλοὶ θα γυρίσουν πίσω στις πατρικὲς εστίες με πολὺ νοσταλγία και πολλὲς ζωντανὲς θύμισες απὸ το χθές. Θα σταθοὺν εδὼ, για λίγο, ευλαβικοὶ προσκυνητές, διστακτικοὶ και αναποφάσιστοι. Η εκτίμηση της κατάστασης δεν τους δίνει πολλὲς ελπίδες για το αύριο.

Η ανασύσταση των νοικοκυριὼν και των παραδοσιακὼν δραστηριοτήτων ένα σβηστὸ όνειρο για τους ρεαλιστές. Μόχθος πολὺς και θυσίες χωρὶς την ενθαρρυντικὴ προσμονὴ για συνθήκες και εισόδημα σύγχρονης ζωής. Απὸ εδὼ λείπουν τα πάντα. Απασχόληση με ικανοποιητικὴ ανταμοιβή, κοινωνικὴ περίθαλψη, συγκοινωνία, φως, τηλέφωνο και προπαντὸς τα όνειρα και η ελπίδα για το καλύτερο αύριο.

Πολλοὶ επιστρέφουν, ελάχιστοι μένουν. Απομακρύνονται βουβοί, με το δάκρυ στα μάτια κι αναζητοὺν τις νέες τους πατρίδες σε φάμπρικες και εργοτάξια. Βρίσκουν το νέο αραξοβόλι στα περίγυρα των αστικὼν κέντρων.

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ οικονομία άλλαξε πρόσωπο. Η παραγωγὴ της αυτάρκειας εκτοπίζεται απὸ την παραγωγὴ για την αγορά. Η βιομηχανία και οι υπηρεσίες, οι νέοι παραγωγικοὶ κλάδοι που καλούνται να επουλώσουν τις πληγὲς του πολέμου και να προσφέρουν τα μέσα και τα αγαθὰ για την οικοδόμησή της κοινωνίαστης αφθονίας. Η μηχανοποίηση, η πληθοπαραγωγή, οι νέες πρώτες ὑλες, οι νέες τεχνικές, η επανάσταση στις επικοινωνίες και την πληροφόρηση οριοθετοὺν τη νέα ανάπτυξη. Οι ανακατατάξεις αυτὲς αναβαθμίζουν ή υποβαθμίζουν οικονομικὰ και παραγωγικὰ περιοχὲς και ολόκληρα γεωγραφικὰ διαμερίσματα.

ΟΙ ΟΡΕΙΝΕΣ περιοχές, στη δίνη αυτὴ των εξελίξεων, έμει-

ναν στο περιθώριο των νέων αναζητήσεων.

Έτσι εδώ στα περήφανα μετερίζια άρχισε να στερεύει η ζωὴ και να μηδενίζεται σιγάσιγά η οικονομικὴ δραστηριότητα. Ο ενεργός, οικονομικά, πληθυσμὸς απομακρύνεται. Τα σχολεία μένουν χωρὶς παιδιὰ και κλείνουν. Τα χωριὰ μένουν χωρὶς παπὰ και ψάλτη. Οι καλλιέργειες, σταδιακά, ἐγκαταλείπονται. Τα λιβάδια ερημώνουν. Οι αγροτικὲς ιδιοκτησίες που αποκτήθηκαν με οικονομικὲς θυσίες γίνονται απροσπέλαστα ρουμάνια. Τα πάντα υποβαθμίζονται ἡ σβήνουν παραγωγικὰ και οικονομικά.

ΤΑ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ χρόνια κυλάνε, εδώ, μέσα στην παγωνιὰ της υποβάθμισης. Η ορεινὴ Φωκίδα δεν θυμίζει τίποτα απὸ το προπολεμικὸ σκηνικὸ της ζωὴς και της δημιουργίας. Έχασε το δυναμισμὸ απὸ το χθες κι έμεινε ξεκομένη απὸ το καινούργιο, που λέγεται σύγχρονη ανάπτυξη. Η βιομηχανικὴ επανάσταση, η τουριστικὴ βιομηχανία, η σύγχρονη γεωργία και τα άλλα δυναμικὰ επαγγέλματα δεν βρίσκουν ανοιχτοὺς τους δρόμους να περάσουν στις ορεινὲς περιοχές. Το παραγωγικὸ δυναμικὸ του τόπου μας, επιλέγει, σαν τόπο εγκατάστασης τα αστικὰ κέντρα και τους καρπερούς κάμπους.

ΕΔΩ στις ορεινὲς περιοχὲς ερήμωση, εγκατάλειψη.

Η γεωργικὴ γη, πτωχὴ ἡ πλούσια, παραμένει αναξιοποίητη. Έμεινε στα αδύναμα χέρια των απόμαχων της ζωὴς η νεκρὴ κληρονομιὰ σ' αυτοὺς που βιοποριστικὰ απομακρύνθηκαν σ' άλλα επαγγέλματα και σ' άλλα γεωγραφικὰ διαμερίσματα.

Η κτηνοτροφία, που αποτελούσε τον κορμὸ της ορεινὴς οικονομίας ἡ λείπει τελείως, απὸ τους πολλοὺς λιβαδότοπους, ἡ περιορίστηκε σε μικροκόπαδα, έξω απὸ βιώσιμα επιχειρηματικὰ μεγέθη.

Τα δάση, στη μεγάλη τους πλειοψηφία κρατικά, δεν καλλιεργούνται μεθοδικὰ και δεν αξιοποιούνται οικονομικά. Μόνη πρόβλεψη η αστυνόμευση, ενὼ λείπουν τα προγράμματα για καλλιέργεια και ανάπτυξη.

Ο ορεινὸς τουρισμὸς είτε απουσιάζει τελείως είτε βρίσκεται σε νηπιακὴ κατάσταση απὸ την έλλειψη κάποιας σοβαρὴς υποδομής.

Η σύγχρονη οδοποιΐα απουσιάζει, σχεδὸν στο σύνολο, κι ένα δίκτυο απὸ επικίνδυνους χωματόδρομους κάνουν προβληματικὴ την επικοινωνία και αποτρέπουν κάθε παραγωγικὴ επένδυση.

ΑΝ σταθούμε να αξιολογήσουμε το σήμερα τίποτα δεν άλλαξε δυναμικά. Κανένα αξιόλογο παραγωγικὸ έργο. Κανένα πρόγραμμα που να δίνει ελπίδες για το αύριο, καμιὰ χειροπιαστὴ ενθαρρυντικὴ προοπτική. Η αλουμίνα, μια τρανὴ ελπίδα για τη Φωκίδα, χάθηκε κι αυτή. Η υποβάθμιση, συγκριτικὰ με άλλες περιοχὲς συνεχίζεται. Οι λίγες σποραδικὲς κοινωνικὲς επενδύσεις, οι πτωχὲς επιχειρηματικὲς πρωτοβουλίες και η μόνη δυναμικὴ εξέλιξη, η κατασκευή, σε μεγάλη έκταση εξοχικὼν κατοικιών, δεν αποτελοὺν λύση στην υπανάπτυξη τὴς ορεινὴς Φωκίδας.

Οι στατιστικὲς δίνουν απαισιόδοξες πληροφορίες για τη Φωκίδα. Ο πληθυσμός της απὸ 64.052 κατοίκους που ήταν το 1940, μειώθηκε σε 51.472 το 1951 και σε 44.222 κατοίκους το 1981, δηλαδὴ απὸ το 1940 μέχρι το 1981 υπήρξε μείωση του πληθυσμοὺ κατὰ 31%. Οι βιομηχανίες και βιοτεχνίες απὸ 591 το 1951 μειώθηκαν σε 399 το 1978, ήτοι 32% μείωση. Η δε μέση ετήσια απασχόληση σε βιομηχανίες και βιοτεχνίες ήταν 873 άτομα το 1951 και μειώθηκε σε 793 άτομα το 1978, ήτοι μείωση 10%.

Η μείωση του ανθρώπινου και παραγωγικοὺ δυναμικοὺ παρουσιάζεται ανησυχητική. Η μεγαλύτερη κατολίσθηση προέρχεται, κυρίως, απὸ τις ορεινὲς περιοχές. Απὸ έρευνα δική μου, του έτους 1973, που δημοσιεύτηκε στο περιοδικὸ «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ» προκύπτουν οι κατωτέρω πληροφορίες για την πληθυσμιακὴ κατάσταση και την παραγωγικὴ δραστηριότητα σε δέκα (10) ορεινὲς κοινότητες της Παρνασσίδας.

Συγκεκριμένα: Ο πληθυσμός τους απὸ 5.583 κατοίκους που ήταν το 1949' μειώθηκε σε 971 κατοίκους το 1971, ήτοι 82,7% μείωση. Επίσης το κτηνοτροφικὸ κεφάλαιο απὸ 62.900 ζώα το 1940 μειώθηκε σε 26.600 ζώα το 1970, ήτοι μείωση 60%. Η δε καλλιέργεια των δημητριακὼν απὸ 12.260 στρέμματα το 1940 μειώθηκε σε 1.990 στρέμματα το 1970, ήτοι 83,8% μείωση.

Η αναζήτηση των σημερινὼν μεγεθὼν πρέπει να βρίσκεται σε πολὺ χαμηλότερα επίπεδα.

Οι λίγες ανωτέρω διαπιστώσεις μιλάνε απὸ μόνες τους για την πληθυσμιακὴ και οικονομικὴ πορεία στην ορεινὴ Φωκίδα. Η λύση είναι μονόδρομος. Επενδύσεις κοινωνικὲς και αναπτυξιακές, χωρὶς τη σχεδίαση της ανάπτυξης και την κατάρτιση ρεαλιστικὼν επενδυτικὼν προγραμμάτων, που θα εξασφαλίζουν ικανοποιητικὸ εισόδημα και μακρόχρονη προοπτική, δεν μπορούμε να περιμένουμε το καλύτερο αύριο.

Εκεὶ βρίσκεται το πρόβλημα και εντοπίζεται η λύση. Το πρόβλημα μεγάλο και εθνικό. Η δική μου σύντομη τοποθέτηση ένα άγγιγμα, μια ψηλάφηση. Κινείται μέσα στη σύγχρονη διεθνὴ αντίληψη για σύμμετρη και ισόρροπη ανάπτυξη τόσο των προνομιακὼν όσο και των προβληματικὼν περιοχὼν κάθε χώρας.

Οι προτάσεις μου στηρίζονται στο τί πρέπει και το τί μπορεὶ να γίνει και το τί μπορεί να γίνει εξαρτάται απὸ τις δυνατότητες κάθε εδαφικὴς περιοχής.

Η απογραφὴ των πόρων και οι ολοκληρωμένες μελέτες, κατὰ ευρύτερα γεωγραφικὰ διαμερίσματα, θα δώσουν την υπεύθυνη απάντηση για το τί μπορεὶ να γίνει, σε βιώσιμη βάση, κατὰ περιοχή.

Θα στοιχειοθετήσουν τις προοπτικὲς και τις λύσεις που θα βασίζοναι όχι μόνο σε κριτήρια οικονομικὰ αλλὰ και κοινωνικά, δημογραφικὰ και εθνικά.

Χωρὶς έρευνα και μελέτη δεν μπορούμε να προβλέψουμε σωστὰ και χωρὶς πρόβλεψη δεν μπορούμε να πάρουμε μέτρα και να βρούμε βιώσιμες λύσεις.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ απαιτοὺν θυσίες, εργασία, πίστη και αγάπη για τις ξεχασμένες αυτὲς γωνιές. Οι δυνατότητες που παρέχουν τα σύγχρονα μέσα και η επαναστατικὴ τεχνολογία, αφήνουν το παράθυρο ανοιχτὸ να περάσει η σύγχρονη ανάπτυξη και στις ορεινὲς περιοχές. Ο άνθρωπος πλούτισε τις δυνατότητές του με επιστημονικὲς γνώσεις και τεχνολογία που του επιτρέπουν να αρδεύει ερήμους, να εκτρέπει ποτάμια, να ισοπεδώνει απρόσιτες εκτάσεις, να κατακτὰ το διάστημα και να κάνει έργο του τα μέχρι χθες οράματα.

ΕΑΝ σήμερα οι ορεινὲς περιοχὲς αντιμετωπίζουν τον εφιάλτη της εγκατάλειψης, τα αστικὰ κέντρα, άτακτα δομημένα, δεν αποτελοὺν για τον άνθρωπο την γη της επαγγελίας.

Απὸ τη μακρυνὴ εποχὴ της Βαβυλώνας υπήρχε η αναπτυξιακὴ απόσταση μεταξὺ των πόλεων και της υπαίθρου αλλὰ και η ανάγκη συνύπαρξης της πόλης και του χωριού. Η σύγχρονη εξέλιξη της ζωὴς στα μεγάλα αστικὰ κέντρα απωθεὶ τον άνθρωπο και αναζητὰ ξανὰ τη ζωογόνο φύση. Τα αστικὰ κέντρα έγιναν τόπος ανώνυμης ζωής, σωρὸς απὸ ανθρώπους, τσιμέντο και σίδερο, περιβάλλον υποβαθμισμένο. Οι άνθρωποι ζουν τόσο κοντὰ και τόσο ξέμακρα μεταξύ τους. Η μόλυνση, ο θόρυβος, η εγκληματικότητα, ο κίνδυνος απὸ τα ναρκωτικὰ υποβαθμίζουν τη ζωή, συσσωρεύουν άγχη και απειλοὺν το βιολογικὸ υπόβαθρο του πληθυσμού.

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ μπροστὰ στο κατώφλι του 21ου αιώνα. Η τεχνολογία και η επιστήμη καλπάζουν και κοσμογονικὲς αλλαγὲς συντελούνται στην παγκόσμια οικονομία.

Το έτος 1992 η εφαρμογὴ της Ενιαίας Πράξης Ενοποίησης της Ευρωπαϊκὴς Αγορὰς πλησιάζει. Οι εξελίξεις αυτὲς δημιουργοὺν νέες προοπτικές.

Οι ορεινὲς περιοχὲς υποβαθμισμένες δεν φοβούνται τίποτα το χειρότερο. Αντίθετα ελπίζουν το καλύτερο και προσδοκοὺν αισιόδοξα τη δικαίωση. Η επιτυχία χρειάζεται «ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ» όπως μας λέγει ὁ Τολστόι. Η δική μου αισιοδοξία στηρίζεται στην Ευρωπαϊκὴ πρακτική. Παντοὺ λαμβάνονται μέτρα ισόρροπης ανάπτυξης των εδαφικὼν περιοχὼν κάθε χώρας. Η στενότητα του Ελληνικοὺ χώρου ένας πρόσθετος λόγος.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ και οι οδηγίες της ΕΟΚ προβλέπουν ισχυρὰ κίνητρα για την ανάπτυξη των ορεινὼν περιοχών. Ειδικότερα οι οδηγίες 72)195 για τον εκσυγχρονισμὸ των αγροτικὼν εκμεταλλεύσεων, 73)160 για την απελευθέρωση καλλιεργητικὼν εκτάσεων και κυρίως η 75)268 που αναφέρεται σε μέτρα και ενισχύσεις για τη συγκράτηση παραγωγικοὺ πληθυσμοὺ στις ορεινὲς και προβληματικὲς περιοχές, αποτελοὺν δυναμικὸ θεσμικὸ υπόβαθρο για τις επιθυμητὲς εξελίξεις.

Οι ανεπτυγμένες ευρωπαϊκὲς χώρες και σαν παράδειγμα η Αγγλία και η Γαλλία πέρνουν δυναμικὰ μέτρα για τη διατήρηση ενεργοὺ ορεινὴς οικονομίας. Τα μέτρα αποβλέπουν στη διατήρηση πυρήνων απὸ νέους που θα εξασφαλίζουν την αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικὼν πόρων, του ορεινοὺ χώρου, και την προστασία της ορεινὴς φύσης.

Η περιπλάνηση και η αναφορὰ στο χθὲς ενημερώνει και προβληματίζει. Ο Ισοκράτης μας λέγει: «Δει τα μέλλοντα τοις γεγεννημένοις τεκμαίρεσθαι». Η αναφορὰ στο σήμερα πρέπει να περιλαμβάνει υπεύθυνες προτάσεις και δόκιμες λύσεις. Λύσεις που μπορούν να οδηγήσουν στην αναβάθμιση και σύγχρονη ανάπτυξη των ορεινὼν περιοχὼν και της ορεινὴς Φωκίδας. Τα μέτρα που προτείνουμε είναι θεσμικά, έγγειες

βελτιώσεις, κοινωνικὲς επενδύσεις και παραγωγικὲς επενδύσεις.

Σ' αυτὴ την αναπτυξιακὴ προσπάθεια είναι ανάγκη να συζευχθοὺν η επιστημονικὴ πρόβλεψη και η εμπειρία και να συνεργαστοὺν σ' όλες τις φάσεις οι προγραμματιστὲς με τοὺς τοπικοὺς αναπτυξιακοὺς φορείς, τους τοπικοὺς παράγοντες και τους κατοίκους έτσι ώστε η υλοποίηση να βρει το πρόσφορο αναπτυξιακὸ κλίμα.

Τα όσα θα πούμε ότι μπορούν να γίνουν είναι γενικά. Η έρευνα και η μελέτη θα δώσουν την απάντηση ποιά απ' αυτὰ μπορούν να γίνουν κατὰ εδαφικὸ διαμέρισμα και γεωγραφικὴ ενότητα. Οι προτεινόμενες βελτιώσεις και επενδύσεις είναι:

α) ΘΕΣΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ:

★ Ειδικὸ θεσμικὸ πλαίσιο ρύθμισης του γαιοκτητικοὺ συστήματος.
★ Απογραφὴ των φυσικῶν πόρων των ορεινῶν περιοχῶν, ποσοτικὰ και ποιοτικά, και σύνταξη προγραμμάτων για την αξιοποίησή τους.
★ Διαχωρισμὸς των περιοχῶν σε γεωργικές, δασικές, κτηνοτροφικὲς και τουριστικές, για ανάλογη αξιοποίηση.
★ Σύνταξη μελετῶν αξιοποίησης των φυσικῶν πόρων κατὰ ευρύτερες εδαφικὲς ενότητες, σε βιώσιμες επιχειρηματικὲς μονάδες.
★ Εκχώρηση του δικαιώματος καλλιέργειας και εκμετάλλευσης των κρατικῶν δασῶν και δοσκοτόπων, σε συνεταιρικὲς ή άλλες οργανώσεις.
★ Εξαγορὰ με ικανοποιητικὴ αποζημίωση των μικροϊδιοκτησιῶν, που παρεμβάλλονται σε κτηνοτροφικὲς ή άλλες αναπτυξιακὲς ζώνες.
★ Δημιουργία ομάδων παραγωγῶν, συνεταιρικῶν οργανώσεων ή άλλων εταιρικῶν φορέων για την αποτελεσματικότερη αξιοποίηση και εκμετάλλευση των προγραμματισμένων επιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων.
★ Θέσπιση ειδικῶν όρων ενίσχυσης και χρηματοδότησης ειδικῶν επιχειρηματιῶν και κοινωνικῶν δραστηριοτήτων, στις ορεινὲς περιοχές.

β) ΕΓΓΕΙΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

★ Αναγέννηση και εξυγίανση των υποβαθμισμένων λιβαδικῶν εκτάσεων με την αντικατάσταση ή συμπλήρωση της αυτοφυοὺς φτωχὴς βλάστησης. Τα φυτὰ πρέπει νὰ είναι προστατευτικά, εδαφοτροφικὰ και ζωοτροφικὰ για την προστασία του εδάφους και την αύξηση του βοσκήσιμου χλωροτάπητα.
★ Αναδάσωση με παραγωγικὲς κα ικαλλωπιστικὲς φυτείες των εκτάσεων που προσφέρονται γι' αυτὸ το σκοπὸ και ανανέωση των γηρασμένων δενδροσυστάδων με σκοπὸ την αύξηση των αποδοτικῶν δασῶν σε ξυλώδη προϊόντα ή δασολίβαδα.
★ Εκτέλεση έργων προστασίας του εδάφους απὸ τη διάβρωση και και κατασκευὴ αρδευτικῶν και προστατευτικῶν φραγμάτων, συγκράτησης των φερτῶν υλῶν.
★ Κατασκευὴ δασικῶν, αγροτικῶν και κτηνοτροφικῶν δρόμων για την προσπέλαση αξιοποίησης των κάθε είδους φυσικῶν πόρων.
★ Κατασκευὴ ζωνῶν δασοπροστασίας απὸ πυρκαγιές.
★ Αναγεννητικὴ ανάπλαση των εκτάσεων που καταστρέφονται απὸ τις κάθε είδους υλοτομίες του υπεδάφους.

γ) ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

★ Κατασκευὴ σύγχρονου οδικοὺ δικτύου και εξασφάλιση επαρκοὺς και ασφαλοὺς συγκοινωνιακὴς επικοινωνίας.
★ Δημιουργία πρότυπων μονάδων αναπαραγωγὴς φυλῶν ζώων για τον πλουτισμὸ της ποιμενικὴς ορεινὴς κτηνοτροφίας και αντίστοιχες βοτανικὲς για τη βελτίωση των δασολιβαδικῶν εκτάσεων.
★ Δημιουργία υποδομὴς για την ανάπτυξη του ορεινοὺ χειμερινοὺ και θερινοὺ τουρισμού, σε βιώσιμες πρότυπες μονάδες.
★ Δημιουργία δασικῶν πάρκων άθλησης και αναψυχὴς για την υποδοχὴ εκδρομέων απὸ τα αστικὰ κέντρα.
★ Δημιουργία σύγχρονων αθλητικῶν κέντρων για τη θερινὴ άθληση της νεολαίας.
★ Δημιουργία κέντρων, δημοτικής, μέσης και τεχνικὴς εκπαίδευσης, ιατροφαρμακευτικὴς περίθαλψης, πολιτιστικῶν εκδηλώσεων.

δ) ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

★ Παροχὴ ειδικῶν κινήτρων και ενισχύσεων για τη δημιουργία κτηνοτροφικῶν, αγροτοτουριστικῶν και δασοτουριστικῶν μονάδων σε επιχειρηματικὴ βάση απὸ ιδιώτες και κοινωνικοὺς φορείς.
★ Δημιουργία βιομηχανιῶν και βιοτεχνικῶν μονάδων για την κατὰ ευρύτερες γεωγραφικὲς ενότητες αξιοποίηση της γεωκτηνοτροφικὴς και δασικὴς παραγωγὴς και του πλούτου του υπεδάφους.
★ Δημιουργία κέντρων εκτροφὴς γουνοφόρων ζώων και θηραμάτων.
★ Καλλιέργεια αρωματικῶν, φαρμακευτικῶν και μελισσοτροφικῶν φυτῶν.
★ Ανάπτυξη της οικοτεχνίας και χειροτεχνίας, σε εμπορικὴ βάση.

Αγαπητοὶ φίλοι,

Με όσα ανωτέρω προτείνουμε δεν διεκδικούμε για τις ορεινὲς περιοχὲς μια ιδιαίτερη κοινωνικοοικονομικὴ θέση στον εθνικό μας χώρο.
Προτείνουμε και αναζητούμε ότι είναι δυνατό, για δίκαιη μεταχείριση. Η ορεινὴ Ελλάδα δικαιούται κι αὐτὴ μια θέση δημιουργικὴς επιβίωσης κάτω απὸ τον ήλιο.

Με το εργατικὸ δυναμικό της, τον αποταμιευτικὸ και φυσικό της πλούτο πολλὰ πρόσφερε στην προνομιακὴ ανάπτυξη των αστικῶν κέντρων. Μια μικρὴ επιστροφὴ οικονομικῶν πόρων, για αναπτυξιακὴ υποδομὴ σ' αυτές, αποτελεί κοινωνικό και εθνικὸ χρέος.

Η Φωκίδα μπορεί και προσφέρεται να γίνει περιοχὴ πιλότος ορεινὴς κοινωνικοοικονομικὴς ανάπτυξης. Ένα ταχύρρυθμο πρόγραμμα βασισμένο στα Μεσογειακὰ Ολοκληρωμένα Προγράμματα της ΕΟΚ και τις δημόσιες επενδύσεις, μπορεί να της δώσει ανάσα ζωὴς και να βγάλει απὸ τη σκληρὴ δοκιμασία που της δωρίζουν η πληθυσμιακὴ εγκατάλειψη, οι εξορύξεις και η μετανάστευση του δωξίτη και η απομάκρυνση των υδατικῶν πόρων του Μόρνου, δυὸ πολύτιμων φυσικῶν αγαθῶν απὸ τα σπλάχνα της ζωὴς της.

Η θέση της και ο φυσικός της πλούτος συνηγοροὺν γι' αυτό. Κοντὰ και συγκοινωνιακὰ δεμένη με την πολυπληθὴ πρωτεύουσα, που οι δοκιμαζόμενοι, απὸ τα καθημερινὰ άγχη, αστοὶ αναζητοὺν φυσικὸ διέξοδο αναψυχὴς και γαλήνης. Το πλούσιο υπέδαφος και οι εδαφικοὶ πόροι που αφθονούν. Τα πλούσια διηνεκὴ φυσικὰ τουριστικὰ αγαθὰ που με την ανάλογη υποδομὴ μποροὺν να την αναπλάσουν σ' ένα απέραντο πάρκο αναψυχὴς για τους κατοίκους της πρωτεύουσας.

Τα γραφικὰ χωριὰ σκόρπια στα ριζὰ και τις πλαγιὲς του Παρνασσού, της Γκιώνας, των Βαρδουσίων και της Οίτης, οι καταπράσινες ομορφοπλαγιὲς και οι γαλήνιες κοιλάδες, η άγρια ομορφιὰ και τα βουκολικὰ τοπία τα πεντακάθαρα κρυστάλλινα νερά της που αναβλύζουν απὸ θεϊκὲς νερομάνες, το αμόλυντο φυσικὸ περιβάλλον πλημμυρισμένο απὸ την ευωδιὰ των ελατιῶν και των κέδρων και η καλωσύνη και αρχοντιὰ των κατοίκων της, συνθέτουν τον ιδεώδη τόπο, για το σκοπὸ αυτό.

Με τα όσα απαισιόδοξα και οισιόδοξα παρουσίασα, ίσως, σας κούρασα. Μια αναδρομὴ θρυλικὴ κι ένα παρὸν γεμάτο αγωνία, προβληματισμοὺς και ελπίδες. Ένα δουβὸ παράπονο για ότι χάθηκε και μια πίκρα για ότι δεν γίνεται. Μια έντονη ανησυχία για να μη χαθεὶ το όραμα για το καλύτερο αύριο αυτοὺ του τόπου.

Η ανησυχία εύλογη αλλὰ και οι ελπίδες πολλές. Οι ενισχυμένες ελπίδες, αυτὴ τη φορά, για το αύριο των ορεινῶν περιοχῶν μας έρχονται απὸ την Ευρώπη. Η μέριμνα, στις χώρες της Ε. Ο.Κ., για τις ορεινὲς περιοχές πιστεύω ότι σύντομα θα φτάσει και στις δικές μας και στην ορεινὴ Φωκίδα.

Αιώνιος κανόνας ότι τίποτα δεν χαρίζεται. Τα δίκαια και των ατόμων και των περιοχῶν πρέπει να προβάλλονται, να θεμελιώνονται και να διεκδικούνται. Η προβολὴ των προβλημάτων, η θεμελίωση των αιτημάτων και η διεκδίκηση των λύσεων είναι χρέος των παραγόντων αλλὰ και όλων των κατοίκων της Φωκίδας.

Η προσφορὰ μέσων και ουσιῶν για τη γη των πατέρων μας αποτελεὶ ηθικὴ επιταγὴ και ευλογείται απὸ το Θεό. Εὰν η Πολιτεία εκπληρώνει το χρέος της, σ' αυτὸν τον τόπο, με τη δημιουργία της απαραίτητης κοινωνικὴς και αναπτυξιακὴς υποδομὴς τότε οι ιδιώτες και οι κοινωνικοὶ φορεὶς θα βροὺν το δρόμο ανοιχτὸ για ν' αναπτύξουν τις δυνατὲς παραγωγικὲς και οικονομικὲς δραστηριότητες.

Η δική μας γενιά, που στο χάραμα της ζωὴς της αντίκρυσε τον ήλιο να προβάλλει απὸ τις βουνοκορφὲς της Φωκίδας έχει μια ιδιαίτερη ευαισθησία, ένα αυξημένο χρέος. Χρέος να διεκδικήσουμε τα δίκαια της ορεινὴς Φωκίδας.

Κλείνοντας τη σύντομη αυτὴ σκιαγράφηση, για το χθες και το παρὸν της ορεινὴς Φωκίδας, δεν μου μένει άλλος χρόνος παρὰ να εκφράσω την ευχὴ για τη σύντομη σύγχρονη αναγέννησή της και να σας ευχαριστήσω θερμὰ για τὴν υπομονὴ που είχατε να με ακούσετε.

Σας ευχαριστῶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Κάποιων νεκρών η ζωή*

ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΑΡ. ΠΟΛΙΤΟΥ

Επίτιμου Γεν. Δ)ντού Παιδ. Ακαδημίας

Δεν είναι δύσκολο να κάμει κανείς μια ομιλία σε μια πολιτιστική εκδήλωση, όταν ο τόπος στον οποίο γεννήθηκε και στον οποίο έζησε τα παιδικά του χρόνια είναι μια αστείρευτη πηγή, ένα απέραντο ορυχείο εντόνων εντυπώσεων και αναμνήσεων ανεξίτηλων, στις οποίες συνυφαίνεται ο μύθος με την πραγματικότητα.

Το Οινοχώρι, μια ειδυλλιακή όντως περιοχή!! Μια αγκάλη, που δημιούργησε η φύση από παραφυάδες βουνών, τοποθετημένες με αρχιτεκτονική συμμετρία, διακοσμημένες με δασωμένες σειρές λόφων, που ξεφυτρώνουν από τη Γκιώνα με θαυμαστή χάρη. Αυτός ο ονειρώδης διάκοσμος, ενώ μισοστεφανώνει το χωριό απ' το Βορρά και σμίγει με τα ουράνια, αφήνει να δεσπόζει η Λυρίτσα από τη Δύση, ακοίμητος φρουρός της αιωνιότητος, ενώ απ' την Ανατολή, οι ωραίοι λόφοι του Άη - Λιά και του Άη Σπυρίδωνα, σύμβολα πίστεως και προστασίας του χωριού, αποτελούν στην αέναο ροή του χρόνου, το αιώνιο σήμαντρο της ελεύσεως του όρθρου και της ημέρας.

Προς το Νότο, ο ορίζοντας αφήνεται ανοιχτός, το μάτι φτερουγίζοντας δίνει στην ψυχή το αίσθημα της απεραντοσύνης του σύμπαντος, για να παραδοθεί σε αέρινο λίκνισμα στις βορεινές πλαγιές του Παρνασσού, κατοικία των Παρνάσσιων Μουσών και να νοιώθει την αποκορύφωσή του στις υπερκείμενες των Δελφών κορυφογραμμές.

Τον ωραίο Οινοχωρίτικο χώρο, που σκιάζουν οι συμπλεκόμενοι κλάδοι της δρυός και της ελάτης, που ποτίζουν οι διάσπαρτες στο χώρο αυτό κρυστάλλινες πηγές, δεν ήταν δυνατό να μην επιλέξουν για κατοικία άνθρωποι, απ' τους πανάρχαιους χρόνους.

Στο λόφο της Αγίας Παρασκευής τα προϊστορικά τείχη, μιλούν για τη Δρυόπη, την πόλη της αρχαίας Δωρικής τετραπόλεως. Και από τους πανάρχαιους εκείνους χρόνους, των Κυκλώπειων τειχών και των προϊστορικών οικισμών, εδώ στο χώμα τούτο εκτυλίσσεται μακραίωνη ιστορία, της οποίας τα ίχνη ακολούθησε βήμα προς βήμα στην περυσινή του ομιλία, ο κ. Τάκης Παπαναγιώτου, εγκαινιάζοντας το Πολιτιστικό τούτο Κέντρο.

Στον ίδιο χώρο, πάνω στα θεμέλια εκείνα, της δικής μας δηλαδή υποστάσεως κινείται και η παρούσα ομιλία.

Το ειδυλλιακό τοπίο, τα πανάρχαια απομεινάρια της Δωρικής Δρυόπης, οι μεταγενέστερες παραδόσεις και οι πρόσφατες αναμνήσεις, αναμνήσεις μιας ιδιότυπης ζωής των ανθρώπων εκείνων, που ζούσαν εδώ πριν από το 1940, δημιουργούν έκσταση και ένα είδος ψυχικής μέθης σε όποιον ρίξει άγκυρα στη ροή του χρόνου, αναδιπλωθεί στο περασμένο, ξαναβιώσει «κάποιων νεκρών τη ζωή» και ακούσει, στην κατάσταση αυτή της ψυχικής εξάρσεως την μουσική του χαμένου, που υποκρούεται στα θεμέλια της Δωρικής τετραπόλεως, συμπλέκεται με το μύθο για να μεταποιηθεί στην πραγματικότητα του πρόσφατου παρελθόντος.

Πριν απ' το 1940, στα δικά μας παιδικά χρόνια, το χωριό ήταν μια πολύβοη και πολυδύναμη κυψέλη. Ολόκληρος ο γεωγραφικός χώρος του χωριού ήταν εμψυχωμένος. Προβάλλουν συνεπώς στην αίθουσα τούτη σήμερα όλοι όσοι έζησαν κι αγάπησαν τούτον τον τόπο. Οι ιερείς με τις εσπερινές και ορθρινές δεήσεις που ανέπεμπαν προς το Δημιουργό. Οι διδάσκαλοι που με τους μαθητές αναζωογονούσαν το χώρο τούτο. Οι βοσκοί με τα κοπάδια τους. Πάνες αληθινοί των δασών. Οι γεωργοί, Ησίοδοι των αγρών. Οι νοικοκυρές, εστιάδες των οικογενειών. Οι νεαρές Οινοχωρίτισσες κόρες, αληθινές νεράιδες των ανθισμένων αγρών. Προβάλλουν όλοι εδώ σήμερα και αποτελούν το επίκεντρο της ομιλίας αυτής. Όσοι έχουν φύγει από τον γήινο κόσμο κι άφησαν τα οστά τους στην Ιωνία ή στη Βόρεια Ήπειρο. Όσοι, θαρραλέοι στοίχειωσαν με το αίμα τους τους δρόμους, που οδηγούν στο Σκλήθρο και στην Αγία Τριάδα. Τα αθώα θύματα της Πλατείας, Ιερείς, διδάσκαλοι, ειρηνοδίκες και δικαστικοί, ωραίοι Ίκαροι αληθινά κοσμήματα του αέρα και της γης, αξιωματικοί... Όλοι. Όλοι αφοσιωμένοι στον τόπο τούτο. Κολλημένοι σ' αύτον σαν ορεσίβειοι μαγνήτες... Προβάλλουν στην αίθουσα αυτή και με τη φωνή του τελευταίου πεφιλημένου μας πλοιάρχου, σαλπίζουν το μήνυμα: «Τούτο το χώμα είναι δικό μας και δικό σας».

Είναι δε βαθύτερη και πολυδιάστατη η σημασία του μηνύματος αυτού για τον καιρό μας. Μπορεί να αναπτυχθεί ως εξής:

Σ' αυτό το χώμα γεννηθήκαμε και μ' αυτό πλαστήκαμε. Αυτό το χώμα είναι ποτισμένο με τον ιδρώτα μας. Με τους καρπούς του και με τις ομορφιές του ζήσαμε. Μ' αυτό χάσαμε τα σπίτια μας. Αυτό μας έδωσε τη διονυσιακή έκσταση και τη δωρική ευρωστία. Σ' αυτό το χώμα υφάναμε τα όνειρά μας και τις ελπίδες μας, τα ήθη και τα έθιμά μας. Αυτό το χώμα μας σκεπάζει.

Η προπολεμική Οινοχωρίτικη κοινωνία, μ' όλες τις αδυναμίες της ανθρώπινης κοινωνίας, που δεν είναι κοινωνία αγγέλων, είχε στην ψυχή της κλεισμένες συνήθειες, ήθη και έθιμα, τρόπους ζωής, γενικότερα, που σήμερα συγκινούν και γοητεύουν. Δεν δυσκολεύομαι δε να πω, πως την κοινωνία εκείνη του χωριού μας κοσμούσαν αρετές ανθρώπινες, όπως τις είχε διαγράψει η Σωκρατική φιλοσοφία και τη συμπλήρωσε ο Χριστιανισμός. Η ευσέβεια, η δικαιοσύνη, το θάρρος, η εγκαρτέρηση, η εγκράτεια, η επιμονή και υπομονή, η σοφία, η αγάπη προς τους άλλους αποτελούσαν παραδοσιακούς κανόνες συμπεριφοράς της ζωής εκείνων, που είχε ως σπονδυλική στήλη τον ατέρμονα μόχθο, την χωρίς τέλος πάλη για επιβίωση...

Τότε οι άνθρωποι ζούσαν σ' ένα προσδιωρισμένο χώρο, με περιωρισμένες φιλοδοξίες και επιδιώξεις, σε μια κοινωνία σταθερή. Με αυτές τις προϋποθέσεις της ζωής — δύσκολες ίσως και ακατάλυτες— είχαν εν τούτοις, ενστερνισμένο το Σωκρατικό «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ», που ήταν χαραγμένο στο κέντρο του πολυγωνικού τείχους των Δελφών, σ' αυτό το αρχείο της αρχαιότητας.

Ναί! Τότε ο άνθρωπος γεννιόταν μέσα στο σπιτάκι του. Εκεί είχε τη στοργή των παπούδων και των γονέων, είχε τη συντροφιά των αδελφών. Ήξερε πού θα ζήσει, τί θα κάμει, πού θα πεθάνει, που θα ταφεί. Όλα αυτά αποτελούσαν τον πυρήνα, νομίζω, του «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ».

Σήμερα τί γίνεται: Δεν έχω χρόνο να γυρίσω από το πρόσφατο παρελθόν στο παρόν. Γι' αυτό παραμένω στη σταθερή ζωή των χρόνων που πέρασαν.

Οι αρετές της μικρής, αλλά τόσο εύρωστης προπολεμικής Οινοχωρίτικης κοινωνίας γίνονταν έκδηλες σ' όλες τις δραστηριότητες της ζωής εκείνης. Στις εορτές και στα πανηγύρια, στους γάμους και στις βαπτίσεις, στα θλιβερά περιστατικά και στις έσχατες δοκιμασίες των συνανθρώπων και σ' όλες σχεδόν τις εργασίες, όπου το θάρρος, η επιμονή, η εγκαρτέρηση κι η αγάπη μεταποιούσε το μόχθο σε τραγούδι, σε διασκέδαση, σε ομαδική συναισθηματική ζύμωση. Έτσι το χτίσιμο των σπιτιών έτσι η μεταφορά του αλατιού, το αγώγι, από τη Γραβιά στο Μαυρολιθάρι, έτσι τα ξενύχτια στην απόσταξη του τσίπουρου, στα ρακοκάζανα, έτσι οι βαπτίσεις των παιδιών και έτσι οι γάμοι των νέων.

Βιβλίο ολόκληρο θα μπορούσε να συγγράψει κανείς για να κάμει την ανατομία αυτών των εκδηλώσεων και να περιγράψει το κάλλος και τα μεγαλεία τους.

Σήμερα θα προσπαθήσω να σκιαγραφήσω εδώ, μόνο το σκηνικό του αλωνισμού του σιταριού. Ελπίζω δε μια άλλη φορά, με τη βοήθεια των επιστημόνων και των σπουδαστών, των Ανωτάτων σχολών του χωριού μας, που είναι προς τιμήν όλων μας, αρκετοί και αξιόλογοι και με τις αναμνήσεις των γεροντοτέρων, να κάμω μια βαθύτερη και ευρύτερη θεώρηση των ψυχικών αρετών των πατέρων μας.

Ο αλωνισμός του σιταριού. Ήταν η τελευταία φάση μιας τόσο παρατεταμένης όσο και επίπονης εργασίας. Αυτή άρχιζε με την σπορά του σιταριού, από τα πρωτοβρόχια του φθινοπώρου και τελείωνε ένα καλοκαιριάτικο πρωινό, που το γέννημα —όπως χαρακτηριστικά ωνόμαζε το καθαρό σιτάρι ο λαός μας— θα γέμιζε το αμπάρι. Από την επιτυχή δε έκβαση αυτής της μακράς διεργασίας ήταν εξηρτημένη, τότε, η επιβίωση. Θα ήταν χρήσιμο στους νέους να τη γνωρίσουν. Εδώ όμως δεν μπορεί να γίνει λόγος παρά για την τελευταία της φάση τον αλωνισμό του σιταριού.

Το σκηνικό περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο απόψεις: α) Τη λαογραφική και β) τη φιλοσοφική άποψη. Λέγω τουλάχιστον δύο γιατί σε κάθε δραστηριότητα, παραγωγική ή τελετουργική, οι πατέρες μας τοποθετούσαν και το υπερφυσικό στοιχείο. Η βοήθεια του Θεού ήταν προϋπόθεση κάθε καρποφόρας εργασίας.

★ Η λαογραφική άποψη του αλωνισμού έχει πτυχές γεμάτες γραφικότητα, χάρη, μόχθο και ενδιαφέρον.

Η διαφοροποίηση του τριγωνικού χώρου, που σχηματίζεται με βάση τη νοητή ευθεία, που άρχιζε από το Μιχαλέικο αλώνι ως του Πουρνάρα το αλώνι και με κορυφή το τελευταίο αλώνι προς την Κατέρω, το Ρουλιέικο αλώνι, όπως και η διαφοροποίηση των άλλων χώρων, στο Σολιέικο αλώνι, που υψώνεται σήμερα η βίλλα του Σπύρου Ολύμπιου, στο Καραγεωργέικο αλώνι, όπου η βίλλα του Σπύρου Βλασσόπουλου, και στα άλλα αλώνια του μπάρμπα - Γιάννη, με το βαθμιαίο ψήλωμα των θημωνιών, έδινε νέες προοπτικές, κέντριζε νέα διαφέροντα και αποτελούσε θέαμα απολαυστικότατο για όλους. Είναι γνωστό ότι εκλεκτοί ποιητές ενεπνεύστηκαν από το θέαμα της θημωνιάς.

Ακολουθούσαν οι συζητήσεις των χωριανών κάτω από τον πλά-

τανο, μετὰ τη λειτουργία, συνήθως, σχετικὰ με την επιλογὴ των καλύτερων βαλμάδων με τα περισσότερα και καλύτερα άλογα. Η προετοιμασία των αλωνιών, αποτελούσε μια άλλη φάση κοινὴς ευθύνης και προσπάθειες. Έπρεπε να ξεχορταριαστούν, να ποτιστούν, να στρωθοὺν με ειδικὸ χώμα, να πατηθούν, να σκεπαστοὺν με άχυρο. Η προετοιμασία αυτὴ με την τοποθέτηση και το στερέωμα του κεντρικοὺ άξονα του αλωνιού, του στρίγγυρου, ήταν τα σημάδια ότι επίκειται ο αλωνισμός.

Χαρακτηριστικὴ και εντυπωσιακὴ ήταν η άφιξη των βαλμάδων με τα απαραίτητα σύνεργα: τις θηλιές, τα δικούλια, τα φαρδιὰ ψάθινα καπέλα και το επιβλητικὸ συνήθως παράστημα και ιδιαίτερα ακόμη εντυπωσιακὴ ήταν η είσοδος των αλόγων στο χωριό. Την είσοδο αυτὴ είχαν προαναγγείλει οι μεγάλες κουδούνες, που ακούονταν πέρα στις ράχες, που περιβάλλουν το χωριὸ απὸ τα βαθειὰ χαράματα. Ο αλωνισμὸς είχε πολλὲς πτυχές, συσχετιζόταν με πολλὰ συναισθήματα των χωριανών, και ηλέκτριζε γενικὰ την ατμόσφαιρα. Ομολογω πως όσο απλὸ κι αν φαίνεται, είναι αδύνατο να περιγράψω και να διεισδύσω στις λεπτομέρειες του αλωνισμού.

Πριν ανατείλει ο ήλιος, η βάρδια ήταν έτοιμη. Απόλυτος κυρίαρχος ο βαλμάς. Γύρω στο αλώνι μια ομάδα χωριανὼν με το νοικοκύρη ήταν έτοιμη για το έργο. Τα ατίθασα και αγριωπὰ άλογα 6 ή 7 αραδιασμένα, με συνεχόμενες θηλιὲς στο λαιμὸ ακολουθούσαν. Στο αλώνι τοποθετημένα πυκνὰ τα δεμάτια, όρθια σχεδόν, ενὼ ένα υπερυψωμένο πάνω στο στρίγγυρο, συμβόλιζε ίσως, τη δύναμη και την αξία του σιταριού. Ο βαλμὰς οδηγώντας τη βάρδια, έμπαινε θριαμβευτικὰ μέσα στο αλώνι, έλυνε το δεμάτι, που είχε τοποθετηθεὶ στο στρίγγυρο, ευχόταν «καλὸ βράδυ», περνούσε τον «άνεμο», που συνείχε τις θηλιὲς και συνεπὼς τη βάρδια, στο στρίγγυρο και άρχιζε έτσι τον αλωνισμό..., ακολουθώντας τα άλογα, φωνάζοντας, απειλώντας και άλλοτε παροτρύνοντας.

Ήταν η προτελευταία ολοήμερη εργασία για να επιτευχθεὶ το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Τα δεμάτια του σιταριοὺ έπρεπε να υποστοὺν ένα ανηλεὲς ποδοβολητὸ απὸ τα αστραφτερὰ πέταλα των αλόγων, κάτω απ' το λιοπύρι του καλοκαιριού, η καλαμιὰ να γυριστεὶ πολλὲς φορὲς με τα δικούλια, με τα Καρπολόγια και τέλος τα φτυάρια.

Αυτὴ την επίπονη και ιδρωτόβρεχτη εργασία την έκαναν οι πατέρες μας αμαδικά, βοηθούμενοι, απὸ τους άλλους και βοηθούντες ως αργὰ τὸ βράδυ.

Έτσι το αλώνι φάνταζε σαν στίβος μιας υπέρτατης ομαδικὴς προσπάθειας. Κι όμως ο σωματικὸς κάματος μετεποιείτο στο αλώνι, με τη συμβολὴ μάλιστα των νοικοκυρών, που παρεσκεύαζαν ωραία φαγητὰ πρωί, μεσημέρι και βράδυ και του ωραίου Οινοχωρίτικου οίνου, μετεποιείτο ο κάματος απὸ κείνους που πέρασαν, σε χαρὰ και σε τραγούδι. Οι σκηνὲς δε που διαγράφονταν τη μέρα του αλωνισμοὺ και τη νύχτα του λιχνίσματος, που ακολουθούσε, είναι απερίγραπτες και ανεπανάληπτες, και μπορεὶ να τις δρει κανεὶς μόνο στα αετώματα των αρχαίων ναών.

Όπως είπα, το βράδυ άρχιζε πάλι ολονύκτια εργασία. Ήταν το λίχνισμα και το καθάρισμα του καρποὺ με την πνοὴ της απόγειας αύρας του «απόιυυ». Η εργασία κρατούσε με τραγούδια, γέλια και διασκέδαση ως τα χαράματα. Με το σταμάτημα της απόγειας αύρας, τελείωνε και η εργασία. Και τότε ήταν υψωμένος στην άκρη απὸ το αλώνι ο κωνοειδὴς χρυσαφένιος σωρὸς του γεννήματος, φέροντας πάνω τα σύμβολα του μόχθου και της νίκης, το φτυάρι και το καρπολόι. Δίπλα ήταν το μισόκιλο, κυλινδρικὸ δοχείο, για το μέτρημα του σιταριού. Σε λίγο, οι βαλμάδες θα μετρούσαν τον καρπό, θα έπαιρναν το βαλμαδιάτικο και ύστερα σειρὰ μουλαριών θα μετεφερε το γέννημα στα αμπάρια, ενὼ το άχυρο είχε ήδη αποθηκευθεί, συνήθως απὸ βοηθητικὸ προσωπικό, απὸ εμὰς τα παιδιὰ τότε, στην αχυρώνα.

★ Η φιλοσοφικὴ άποψη του αλωνισμού. Πρόκειται για μια σειρὰ σειρὰ εργασιών, που είχαν ως προυπόθεση την κοινὴ συνεννόηση, την συνεργασία, την κοινὴ προσπάθεια, την αμοιβαιότητα ευθυνὼν και συναισθημάτων, την αλληλοβοήθεια.

Αυτὰ τα χαρακτηριστικά, έχω ήδη αναφέρει, ότι ήταν έκδηλα και σ' άλλες εκδηλώσεις της ζωὴς των πατέρων μας. Ο αλωνισμὸς όμως, περισσότερο απ' όλες τις άλλες εργασίες, παρουσίαζε πρωτοτυπία για το χωριό μας. Γιατί οι βαπτίσεις, οι γάμοι, τα πανηγύρια κ.λπ., γίνονταν με τον ίδιο τρόπο σχεδὸν σ' όλα τα χωριά.

Η αλληλεξάρτηση —που σήμερα υπάρχει σε ευρύτερη κλίμακα— έχει χαλαρωθεὶ στις διαπροσωπικὲς σχέσεις των ανθρώπων. Αυτὴ τότε σφυρηλατούσε τους βαθύτερους και πιο ευαίσθητους δέκτες της ζωής. Αυτὴ γινόταν βίωμα ψυχικὸ και προσέδιδε στη συμπεριφορὰ των ανθρώπων ανθρωπινότερες και φιλοσοφικότερες διαστάσεις. Αυτὴ νομίζω ήταν η ουσία της ζωὴς που πέρασε.

Όπως ήδη τόνισα, επίκεντρο της ομιλίας μου είναι το χωριό, οι χωριανοί, η ζωὴ κάποιων αγαπημένων νεκρών. Πήρα το δρόμο που γυρίζει στο περασμένο. Το έκαμα ύστερα από πολλὴ σκέψη. Γνωρίζω ότι δεν είπα τίποτα καινούργιο. Μπορούσα βέβαια να αναπτύξω ένα άλλο θέμα. Προτίμησα όμως, όπως όλοι μας, να μείνω προσκολλημένος στα δικά μας, που είναι τόσο κρυστάλλινα, τόσο εύψυχα, τόσο ωραία, τόσο δροσερά, όσο και ο Οινοχωρίτικος διάκοσμος.

Σήμερα όλοι γνωρίζουμε τη μοίρα του χωριού μας. Απὸ ένα ελβετικὸ χωριό, λείπει η αναγκαία υλικὴ υποδομὴ και είναι κρίμα, η βοερὴ κυψέλη των πιο δύσκολων χρόνων να χαρακτηρίζεται ακόμα και το καλοκαίρι και στις μέρες του αφόρητου καύσωνα απὸ δουβὶ ακινησία.

Δεν μπορὼ να κάμω ούτε απαισιόδοξες, ούτε αισιόδοξες προβλέψεις για το μέλλον του χωριού μας. Ένα μόνο πρέπει να γνωρίζουμε και να γνωρίζουν ιδίως οι νεώτεροι.

Σήμερα η Ευρώπη, οι μακρυνὲς ήπειροι και οι μεγάλες πόλεις άνοιξαν σαν χοάνες αχόρταστες για να καταβροχθίσουν τους τρόπους της ζωής μας, τις συνήθειές μας, τα ήθη και τα έθιμά μας, να μας αλλοτριώσουν, να μας αφανίσουν κυριολεκτικὰ ως άτομα και ως έθνος.

Αν δεν αντισταθούμε με τα δικά μας, σίγουρα θα κλάψουμε μια μέρα κοντινὴ στους ποταμοὺς της Βαβυλώνας και δεν θα μπορέσουμε να ξαναβρούμε τον εαυτό μας.

Ας προσπαθήσουμε λοιπὸν να μη χάσουμε ό,τι αποτελεὶ για μας πρωτοτυπία, ιδιαιτερότητα, παράδοση, ταυτότητα, ταυτότητα προσωπική, ταυτότητα χωριού... να μη χάσουμε το είναι μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου, το οποίο ευχαριστὼ για την ιδιαίτερη τιμὴ που μου έκαμε, νομίζω ότι αυτὸ το βαθύτερο νόημα προσδίδει στις πολιτιστικὲς εκδηλώσεις που οργανώνει στο ωραίο μας χωριό.

★ «ΚΑΠΟΙΩΝ ΝΕΚΡΩΝ Η ΖΩΗ»: Τίτλος βιβλίου κριτικὴς του Κ. Παλαμά, για εξέχοντες ποιητὲς και πεζογράφους.

ΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ

ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΛΗΣΕΩΣ 0265

ΑΓΡΙΤΕΛΗΣ Νικόλαος	61 326
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος	61 315
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Βασιλικὴ	61 301
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος	61 329
ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ Κλεπάτρα	61 323
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ Σπύρος	61 321
ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ Αλέξανδρος	61 311
ΖΥΡΟΥΡΗΣ Νικόλαος	61 327
ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ Νικόλαος	61 304
ΚΑΣΒΗΣ Ηλίας	61 318
ΚΑΤΣΑΟΥΝΗΣ Σωκράτης	61 313
ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ Ιωάννης	61 308
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ	61 332
ΚΟΤΣΙΜΠΟΣ Κωνσταντίνος	61 324
ΚΟΤΣΙΜΠΟΣ Παναγιώτης	61 307
ΚΟΤΣΙΜΠΟΣ Παύλος	61 325
ΚΥΡΙΑΖΗΣ Ανδρέας	61 322
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Χρήστος	61 314
ΟΛΥΜΠΙΟΣ Σπύρος	61 319
ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ιωάννης Γ.	61 302
ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ιωάννης Στ.	61 330
ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Παναγιώτης Αθ.	61 320
ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Παναγιώτης Κ.	61 310
ΠΑΠΑΥΓΕΡΗ Ναυσικὰ	61 306
ΠΟΛΙΤΗΣ Σπύρος	61 305
ΠΟΥΡΝΑΡΑ Χρυσούλα	61 328
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ Αθανάσιος	61 295
ΡΟΥΛΙΑ Βασιλικὴ	61 316
ΡΟΥΛΙΑΣ Αθανάσιος Ιωάν.	61 317
ΡΟΥΛΙΑΣ Κώστας	61 309
ΤΖΙΒΑΡΑΣ Παναγιώτης	61 312
ΤΣΑΤΣΑΡΩΝΗΣ Δημήτριος	61 331
ΧΑΜΗΛΟΣ Χρήστος	61 303

Η ΑΛΟΥΜΙΝΑ ΚΑΙ Η ΦΩΚΙΔΑ

Η Φωκίδα έχασε τη μάχη της αλουμίνιας. Μια ελπίδα για την οικονομική αναβάθμιση του προβληματικού μας Νομού χάθηκε. Μια διομηχανία που ανήκε, φύση και θέση, στη Φωκίδα μεταφέρεται στον κόλπο της Δόμβραινας, κοντά στην Αττική και αντίκρυ στις Αλκυονίδες, στα Αιγόσθενα και το Αλεποχώρι.

Οι διακηρύξεις για αποκέντρωση και ισόρροπη ανάπτυξη του Ελληνικού χώρου μένουν μεγάλα λόγια για κατανάλωση. Επικαλέστηκαν, για την απομάκρυνση, τον κίνδυνο ρύπανσης του Δελφικού τοπείου. Η Φωκίδα δεν είναι μόνο οι Δελφοί. Υπήρχαν πολλές άλλες τοποθεσίες, πρόσφορες, για την εγκατάσταση. Η απόφαση αποτελεί εγκατάλειψη της Φωκίδας. Βρήκαν το Νόμο μας ξέφραγο αμπέλι και τον λεηλατούν.

Τα νερά του Μόρνου από τις πηγές των Βαρδουσίων, της Γκιώνας και της Οίτης, μέσα από φράγματα και κανάλια, μεταφέρονται για να υδρεύσουν και να αρδεύσουν την Αττική, ενώ η Φωκίδα, στο μεγαλύτερο μέρος της μένει ένας διψασμένος ξερότοπος.

Ο Βωξίτης, από τα σπλάχνα της φωκικής γης, μεταφέρεται στη Θίσβη της Βοιωτίας για επεξεργασία.

Τι απομένει εδώ; Φράγματα που κατέκλυσαν χιλιάδες στρέμματα γόνιμης γης, κανάλια που κατέστρεψαν γεωργική και κτηνοτροφική γη. Εξορύξεις υπόγειες και επιφανειακές που αποψιλώνουν και εξαφανίζουν χιλιάδες στρέμματα δασκοτόπων, γεωργικής γης και κυρίως αιωνόβια παραγωγικά δάση. Πανέμορφες περιοχές της ορεινής Παρνασσίδας παρουσιάζουν σήμερα όψη σεληνιακού τοπίου.

Οι παράγοντες της Φωκίδας δεν πρέπει να είναι υπερήφανοι για τις εξελίξεις. Η αξιοπιστία των κυβερνητικών παραγόντων και η θεραπεία των πληγών του Νομού μας απαιτούν έργα και όχι λόγια. Έργα υποδομής αναπτυξιακά και κοινωνικά για να δεθεί λίγη πνοή ζωής και αισιοδοξίας.

Το πρόγραμμα επενδύσεων του έτους 1988 θα δείξει τη σχέση ανάμεσα στις εξαγγελίες και τα έργα.

Η κινητοποίηση του φωκικού λαού και ο αγώνας για την προστασία του τόπου μας και την ανάπτυξη, η μόνη υπερήφανη απάντηση.

Η Φωκίδα δεν πρέπει να μείνει τόπος λεηλασίας και νησίδα υπανάπτυξης.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Με μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε και φέτος η μνήμη της Αγίας Αικατερίνης, προστάτιδας του χωριού μας και των κατοίκων του. Μια γιορτή θρησκευτική κι ένα προσκύνημα αγάπης στο όμορφο χωριό μας.

Τη γιορτή οργάνωσε, όπως κάθε χρόνο, ο Σύλλογός μας, με προσκλητήριο προς όλους τους Οινοχωρίτες και τους φίλους του χωριού μας.

Μια ξεχωριστή μέρα αγάπης και προσευχής, σε ατμόσφαιρα θείας κατάνυξης. Μια κοσμοσυροή πρωτόγνωρη Οινοχωριτών και φίλων του χωριού μας, από όλα τα μέρη της Ελλάδος. Οι προσκυνητές παρακολούθησαν με κατάνυξη τη θεία λειτουργία, στην οποία ιερούργησε ο σεβάσμιος Παπαθανάσης.

Η φθινοπωρινή πολύχρωμη εικόνα του τοπίου μια πρόσθετη απόλαυση για τους προσκυνητές.

Ο Σύλλογος ευχαριστεί όλους όσους τίμησαν τη θρησκευτική γιορτή μας.

ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Πριγκιπισσα αγέρωχη γεμάτη καλωσύνη, αγάπη,
πίστη, σεβασμό, στον Άνθρωπο και στο Θεό,
μεγάλα δώρα του Θεού, για Σένανε Αγία,
σε όπλισαν με δύναμη, να φτάσεις στη θυσία.

Πότισες με το αίμα Σου το δέντρο του Χριστού,
και το παρθένο σώμα Σου, μ' απέραντο το κάλλος,
θυσία πάνω στο βωμό, το πρόσφερες με θάρρος.

Έδειξες πεντακάθαρα σε όλους τους Ανθρώπους,
την πίστη Σου για το Χριστό Αγία Αικατερίνη
και πάντα θα παρακαλώ και ύμνους θα Σου ψάλλω,
μεσ' των Ανθρώπων την ψυχή, να βασιλεύ' ΕΙΡΗΝΗ !

ΧΑΡ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

Συντομες ειδησεις

ΟΔΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ ΟΡΕΙΝΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ εντατικά οι εργασίες για την αποπεράτωση του οδικού άξονα της Ορεινής Παρνασσίδας για τη συγκοινωνιακή σύνδεσή της με τα διοικητικά της κέντρα. Η διαπλάτυνση του τμήματος από Οινοχώρι μέχρι «Σταυρό» τελείωσε από την 4η ΜΟΜΑ και ήδη πραγματοποιείται η διαπλάτυνση του τελευταίου τμήματος της οδού από την τοποθεσία «Πύργος» προς Καστέλλια. Η ασφαλτόστρωση είναι τώρα το μεγάλο και επείγον πρόβλημα της περιοχής. Ελπίζουμε πως θα περιληφθεί φέτος στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για ολική αποπεράτωση.

ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

ΜΕ ΔΑΠΑΝΕΣ του Συλλόγου, κατασκευάστηκε περιμετρικό τοιχίο της Πλατείας, μέσα στο οποίο θα φυτευθούν καλλωπιστικά δέντρα, για την αισθητική βελτίωσή του χώρου.

ΔΕΝΤΡΟΦΥΤΕΥΣΕΙΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ μετάβασης μελών του Συλλόγου μας στο χωριό μας, για να τιμήσουν τη μνήμη της προστάτιδάς μας Αγίας Αικατερίνης και με τη βοήθεια των συγχωριανών μας, έγινε συλλογική εξόρμηση για τη δενδροφύτευση των πρανών του πρόσφατα διαπλατυμένου δρόμου από την πλατεία μέχρι το «Σταυρό», με δενδρύλια που χορήγησε το Δασαρχείο Άμφισσας για το σκοπό αυτό.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΑΣΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΕΦΕΤΟΣ χορηγήθηκαν έγκαιρα, στους συγχωριανούς μας, οι άδειες κανσοξύλευσης για οικιακή χρήση. Εκφράζουμε θερμές ευχαριστίες στον Δασάρχη Άμφισσας και τους δασικούς υπαλλήλους του Δασονομείου Γραβιάς για το ενδιαφέρον τους αυτό.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η ΕΙΚΟΝΑ του Κέντρου του χωριού μας θα αλλάξει με την εκτέλεση εξωραϊστικών έργων στα αναξιοποίητα χωράφια της Εκκλησίας. Από τόπος σκουπιδιών και βοσκής ζώων θα μετατραπούν σε πάρκο αθλοπαιδιών και αναψυχής. Η μελέτη εξωραϊσμού έγινε από τις υπηρεσίες της Νομαρχίας Φωκίδας. Την επιμέλεια και δαπάνη έχει αναλάβει ο Σύλλογός μας.

ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ του Συλλόγου μας, της Κοινότητας και των συγχωριανών για την αυτοματοποίηση των τηλεφώνων έγινε πραγματικότητα. Πρόβλημα οι αιτήσεις που δεν ικανοποιήθηκαν. Ελπίζουμε σε μια σύντομη επέκταση του Τηλεφωνικού Κέντρου και ικανοποίηση όλων των αιτήσεων.

Τι πρεπει να ξερετε

Ο Σύλλογος Οινοχωριτών Παρνασσίδος, βρίσκεται πάντα στο πλευρό του εκάστοτε Κοινοτικού Συμβουλίου να το βοηθήσει στη δύσκολη αποστολή του, να λύσει τα σοβαρά προβλήματα του χωριού. Άλλωστε αυτός είναι ο κύριος λόγος υπάρξεως του Συλλόγου. Δυστυχώς στο παρελθόν δεν υπήρξε πάντοτε η οφειλομένη συνεργασία μεταξύ Κοινότητας και Συλλόγου. Ελπίζουμε πως το καινούργιο Κοινοτικό Συμβούλιο, που απαρτίζεται ομολογουμένως από ανθρώπους ευρείας αντιλήψεως, θα ακολουθήσει διαφορετική τακτική. Πρέπει και είναι αναγκαίο να συνεργαστεί αρμονικά και εποικοδομητικά μαζί μας και με όλους γενικά τους Οινοχωρίτες ώστε να μπορέσει να προσφέρει στο χωριό θετικό και αξιόλογο έργο.

Από τη δική μας πλευρά δηλώνουμε πως βρισκόμαστε στο πλάι του. Από τη δική τους θα το αποδείξει ο χρόνος και τα έργα τους.

*

ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ Συμβούλιο Φωκίδας ενέκρινε με απόφασή του την εισήγηση του κ. Νομάρχη για την ένταξη των κοινοτήτων σε γεωγραφικές ενότητες με την προοπτική να συνενωθούν σε δήμους, σύμφωνα με το Ν. 1622)86. Το χωριό μας εντάχθηκε στην 7η γεωγραφική ενότητα, που περιλαμβάνει τις κοινότητες : Οινοχώρι, Καλοσκοπή, Σκλήθρο, Καστέλλια, Γραβιά, Αποστολιά, Βάργιανη και Μαριολάτα.

*

Ο ΝΟΜΟΣ Φωκίδας εντάχθηκε στα κίνητρα περιοχής Δ' του Ν. 1262)82, καθώς και στα Μ.Ο.Π. της Ε.Ο.Κ.